

men kun en sproglig Ændring, som giver Paragraffen en smukkere Ordlyd, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse af det høje Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag til Paragraf 1 af *Ministeren for offentlige Arbejder* (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive istillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Københavns og Frederiksberg Kommuner for Laan paa henholdsvis 20,000,000 Kr. og 6,000,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5816).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 96 af 6. April 1906 om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Till. B. Sp. 1351).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Deuntzer): Dette Forslag har i Landstinget været underkastet en interessant og meget oplysende Behandling. Særlig drejede Diskussionen der sig

om to Punkter. Det første Punkt var Bestemmelsen i Hypotekbanklovens § 10, hvor der staar, at Hypotekbankens Indkøb af Kreditforeningsobligationer bør ske i et nogenlunde lige Forhold til de enkelte Kreditforeningers Udlaansmasse i de to nærmest foregaaende Terminer. Diskussionen drejede sig navnlig om, hvorvidt denne Bestemmelse var bleven overholdt i det forløbne Regnskabsaar. Det lader sig ikke nægte — og deri har nærværende Udvalg, for hvilket jeg har den Ære at være Ordfører, været enig med Talerne i Landstinget —, at Bestemmelsen ikke er overholdt, og at det var ønskeligt, om den kunde overholdes. Det har Bestyrelsen for Resten selv indrømmet, og idet Udvalget har sluttet sig til dette, at det var ønskeligt, om Bestemmelsen saa vidt muligt kunde overholdes, har det dog tilføjet en lille Bemærkning, som gaar ud paa at udtrykke, at det vist vil være overmaade vanskeligt for Bankens Direktion at overholde Bestemmelsen paa den allerstrengeste Maade. Vi have ment, at medens det er nemt nok at opstille teoretiske Regler for, hvorledes Banken skal bære sig ad, møder der i Praksis saa mange og saa vanskelige Forhold, at det ingenlunde gaar an at anlægge den allerstrengeste Maalestok med Hensyn til, hvorvidt disse teoretiske Regler ere blevne opfyldte eller ej. I det hele maa man haabe, at det maa lykkes Banken, naturligvis under Overholdelse af Lovens Regler, i saa vidt Maal som muligt at opfylde Bankens Formaal. I den Henseende er det ogsaa blevet fremdraget i Landstinget, at det selvfølgelig for Formaalets Opnaelse er af største Vigtighed, at Banken ikke gaar alt for stærkt paa eller maaske endog holder noget tilbage i Tider, hvor Kreditforeningsobligationernes Kurs er opadgaaende, men at man derimod anvender den størst mulige Kraft paa at højne Kreditforeningsobligationernes Kurs i Tider, hvor den er nedadgaaende. Men da dette jo ikke bekendtgøres i Forvejen, er det en meget vanskelig Regel at følge i Praksis, og jeg skal derfor ikke gaa i Rette med Bankens Bestyrelse over, at dette ikke er lykkedes. Der staar rigtig nok i Beretningen, at man har købt i de nedadgaaende Tider, men som Udtalelserne i Landstinget vise, og som det ogsaa kan ses af Listen, har det omvendte været Tilfældet.

Men dette er noget, man ikke kan bebrejde Banken. Det er umuligt at vide det i Forvejen. Det drejer sig her om et Skøn, og man maa kun haabe, at det vil